

Tekst 7 van het verhaal van Jozef

Ook in Kanaän heerste hongersnood. Toen Jakob hoorde dat er in Egypte koren te koop was, zei hij tegen zijn zoons: “Waar wachten jullie nog op? Reis naar Egypte en koop voor ons allen graan, zodat we niet van honger sterven.” Dus trokken Jozefs broers naar Egypte om graan te kopen.

Toen de broers bij Jozef kwamen, herkenden ze hem niet. Ze bogen diep voor hem op de grond. Jozef herkende ze direct, maar hij zei niet meteen wie hij was. Hij sprak tegen hen in het Egyptisch. Een tolk moest vertalen wat hij tegen hen zei. Hij wist wel wie ze waren en dacht aan de droom die hij had gehad over de korenschoven die voor zijn korenschoof bogen.

Toen kon Jozef zich niet meer beheersen. Hij stuurde alle dienaren naar buiten, zodat hij alleen met zijn broers in de kamer was. Hij zei wie hij was: “Ik ben Jozef. Leeft mijn vader nog?”

De broers schrokken zo vreselijk, dat ze geen woord konden uitbrengen.

Maar Jozef zei: “Ik ben echt Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. Wees gerust, ik ben niet meer boos op jullie. God heeft het zo allemaal gewild. De hongersnood duurt nu al twee jaar, en nog vijf jaren lang zullen er bijna geen oogsten zijn.

God heeft me hier naartoe gestuurd, om veel mensen te redden, en ook om jullie en je kinderen in leven te houden. Ga nu gauw terug naar vader en zeg hem dat hij hierheen moet komen met alle kinderen en kleinkinderen. Ik zal er voor zorgen dat jullie hier in leven blijven. Jullie zien nu toch met eigen ogen, dat ik werkelijk Jozef ben, jullie broer!”

Tekstvragen

1. Waarom stuurde Jakob zijn zonen naar Egypte?
2. Waarom herkenden de broers Jozef niet?
3. Waarom moest Jozef denken aan de droom van de korenschoven?